

Tản mạn Tôn giáo
Chủ đề: Công giáo
Tác giả: Sam Miller
Người dịch: Trần Mỹ Duyệt

Hãy hãnh diện, vì bạn là người Công Giáo

Lời trần tình: Sau câu chuyện của cựu Hồng Y Tổng Giám Mục Washington Theodore Hồng Y McCarrick, báo cáo của bồi thẩm Pennsylvania và một lá thư đang gây xôn xao của một vị cựu Sứ Thần Tòa Thánh, Tổng Giám Mục Carlo Maria Viganò, kêu gọi Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô từ chức đã khiến mọi người bị tổn thương, không chừa ra bất cứ ai. Đây là một thách thức mà có lẽ do quan niệm và nếp sống quá tự do, phản ảnh tinh thần thế tục, đang lớn rộng, vươn tới mọi góc ngách cuộc sống kể cả niềm tin và đời sống tâm linh. Khi được hỏi liệu có gì sai trái khi yêu cầu Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô từ chức, một vị hồng y, Hồng Y Raymond L. Burke đã trả lời: “Tôi không thể nói điều đó là sai trái.”

Trong khi Giáo Hội Công Giáo đang bị xúc phạm và nhục nhã, là những người Công Giáo bạn và tôi nghĩ thế nào? Hãy để những nhà tư tưởng, những đầu óc lớn tranh luận với nhau, tôi mời bạn cùng tôi đọc nhận định của Sam Miller* một người Do Thái, không phải là Công Giáo, đã viết về Giáo Hội Công Giáo. Hơn nữa, ông còn nói với bạn: “Hãy hãnh diện, vì bạn là người Công Giáo. Bài viết được truyền tải trên nhiều facebook cá nhân.”

Tại sao các báo chí lại mang một mối tử thù truyền kiếp về một trong những tổ chức quan trọng nhất mà chúng ta có ngày nay tại Hoa Kỳ, đó là Giáo Hội Công Giáo?

Bạn có biết không – Giáo Hội Công Giáo giáo dục 2.6 triệu học sinh mỗi ngày với phí tổn mà Giáo Hội đó phải trả lên đến 10 tỷ Mỹ kim, trong khi đó, lại giúp tiết kiệm cho người thọ thuế 18 tỷ. 92% các học sinh tốt nghiệp tại các trường Công Giáo đều được nhận vào các trường đại học.

Là một giáo hội với 230 các trường cao đẳng và đại học với con số sinh viên theo học hàng năm là 700,000 sinh viên.

Giáo Hội Công Giáo còn điều hành một hệ thống phi lợi nhuận với 637 nhà thương, chữa trị cho 1 trong số 5 người Hoa Kỳ – không phân biệt là người Công Giáo – mỗi ngày.

Nhưng truyền thông lại thù hằn và cố gắng để phỉ báng một cách tối đa trong mọi cách thức của Giáo Hội Công Giáo trên đất nước này. Chúng đã lên án căn bệnh ấu dâm trong Giáo Hội Công Giáo, mà lại khinh xuất cáo buộc tội ngoại tình về đời sống hôn nhân.

Hãy để tôi giới thiệu với các bạn một số hình ảnh về Giáo Hội Công Giáo mà các bạn nên biết và cần lưu giữ. Thí dụ:

- 12% trong số 300 mục sư Tin Lành được khảo cứu đã thừa nhận gian dâm với một trong các phụ nữ trong cộng đoàn của họ.
- 38% được biết đến có sự liên quan về hành vi tình dục bất chính trong giáo hội Liên Hiệp Methodist.
- 41% các nữ mục sư đã từng trình có những hành vi tình dục ngoài ý muốn.
- 17% nữ giáo dân đã bị quấy nhiễu tình dục.

Trong khi đó, chỉ có 1.7% giáo sĩ Công Giáo bị kết án tội ấu dâm, so sánh với 10% các mục sư Tin Lành bị kết án về tội ấu dâm.

Tóm lại, đây không phải là vấn đề chỉ thuộc riêng về Giáo Hội Công Giáo.

Một khảo cứu về các linh mục Hoa Kỳ cho thấy rằng hầu hết đều hạnh phúc với ơn gọi linh mục, và cảm thấy tốt hơn những gì họ kỳ vọng, và nhất là nếu cho được chọn lựa lại, họ sẽ chọn làm linh mục mặc dù phải đối diện với những gì đáng ghét mà Giáo Hội hiện đang phải lãnh nhận.

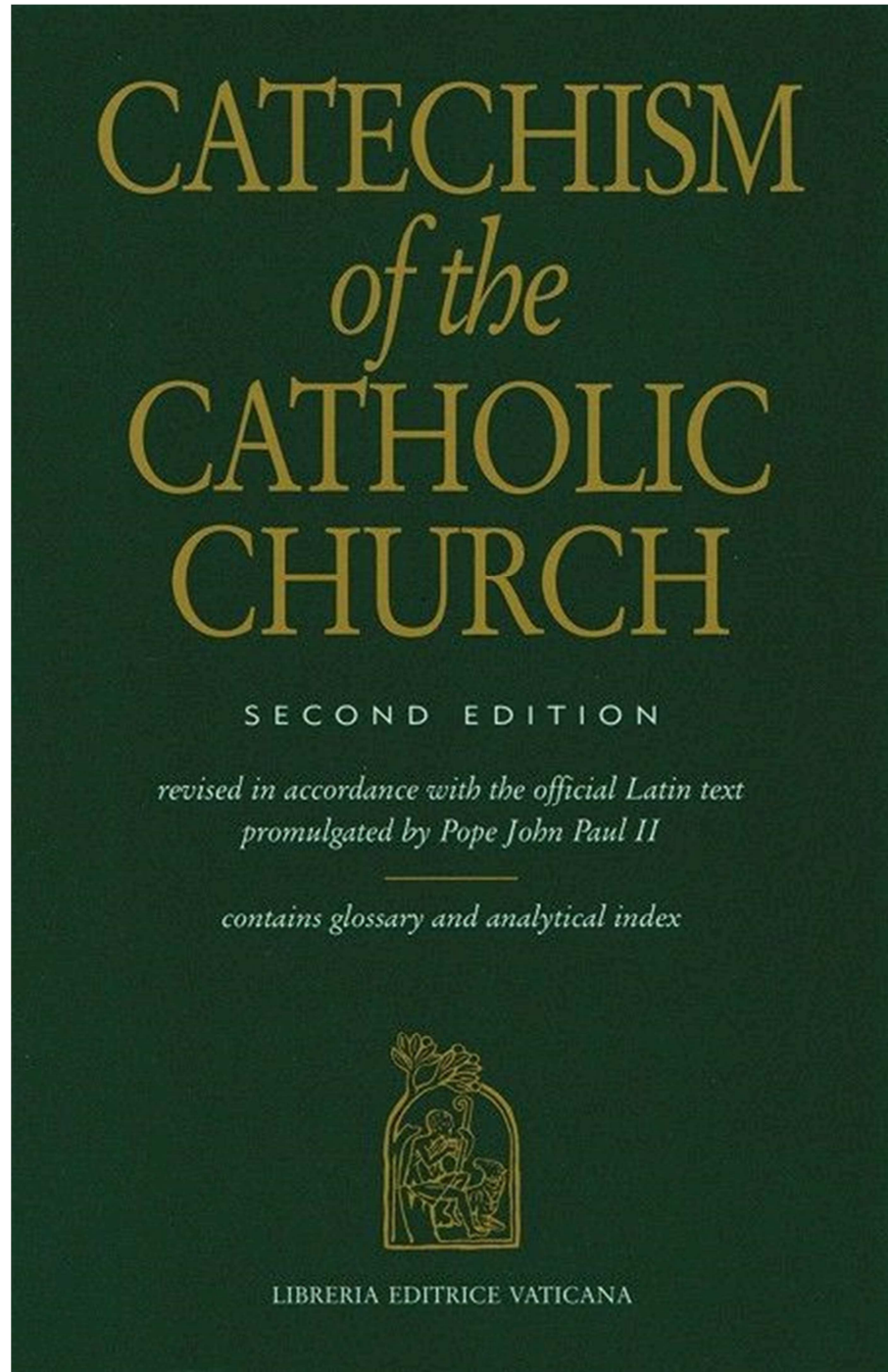
Giáo Hội Công Giáo đang rỉ máu do những vết thương tự mình gây ra. Nỗi thống khổ mà người Công Giáo đang cảm thấy và đang đau đớn chính cốt không phải là lỗi của Giáo Hội. Bạn bị xúc phạm chỉ là do con số nhỏ các linh mục ngoan cố mà nhẽ ra cần phải loại bỏ, và một số giám mục đã hành xử không đúng cách.

Hãy ngẩng cao đầu và bước tới. Hãy hãnh diện vì Giáo Hội là một cơ quan rất quan trọng tại Hoa Kỳ.

Và hãy nhớ những gì ngôn sứ Giêrêmia đã nói: *“Hãy dừng lại trên các nẻo đường mà coi, hãy tìm hiểu đường xưa lối cũ, cho biết đâu là đường ngay nẻo chính rồi cứ đó mà đi: tâm hồn các ngươi sẽ bình an thư thái” (Jer 6:16)*. Hãy hãnh diện để nói về niềm tin các bạn với niềm tự hào, và hãy học những gì mà Giáo Hội đã làm cho các tôn giáo khác.

“Hãy tự hào rằng bạn là người Công Giáo”.

Sam Miller, một doanh nhân thành công thuộc Clevelang Jewish: Vì sao TK tôi “RẤT HÃNH DIỆN LÀ NGƯỜI CÔNG GIÁO”

Thư một linh mục Công giáo gửi báo The New York Times:

Anh bạn phóng viên thân mến.

Tôi chỉ là một linh mục Công giáo bình thường. Tôi cảm thấy hạnh phúc và tự hào về ơn gọi của mình. Trong 20 năm qua, tôi đã sống ở Angola với tư cách là một nhà truyền giáo.

Tôi đọc trong nhiều phương tiện truyền thông, đặc biệt là tờ báo của bạn, sự phóng đại của chủ đề linh mục ấu dâm, nhưng trong một cách bệnh hoạn, vì chỉ tìm kiếm chi tiết trong đời sống các linh mục, các sai lầm trong quá khứ.

Có một trường hợp linh mục ấu dâm, trong một thành phố của Mỹ, trong những năm 1970, một trường hợp ở Úc trong thập niên 1980, và cứ như thế, có trường hợp mới đây hơn... Chắc chắn rằng tất cả các trường hợp này đáng bị khiển trách!

Có các bài báo được cân nhắc và cân bằng, có các bài khác lại phóng đại, đầy thành kiến và thậm chí hận thù nữa. Tôi tự cảm thấy đau đớn nhiều về sự dữ lớn lao rằng các người đáng lẽ là dấu chỉ của tình yêu Thiên Chúa, lại là con dao găm trong cuộc sống của các người vô tội. Không có từ ngữ nào để biện minh cho các hành vi như vậy. Không có nghi ngờ rằng Giáo Hội phải là đứng về phía kẻ yếu, và người nghèo. Vì lý do này, tất cả các biện pháp mà người ta có thể dùng để ngăn ngừa và bảo vệ nhân phẩm của trẻ em sẽ luôn luôn là một ưu tiên.

Nhưng sẽ là kỳ cục hết sức khi có ít tin tức và sự thiếu quan tâm đến hàng ngàn các linh mục khác, đã hiến đời mình và phục vụ hàng triệu trẻ em, thanh thiếu niên và các người bất hạnh nhất ở bốn phương trời của thế giới.

Tôi nghĩ rằng đối với tờ báo của bạn, các điều sau đây không hề được quan tâm đề nói tới:

1. Tôi phải di chuyển qua các con đường đầy mìn do chiến tranh trong năm 2002, để giúp đỡ các em nhỏ đang chết đói từ Cangumbe đến Lwena (Angola), bởi vì cả chính quyền không thể làm được và cả các tổ chức phi chính phủ không được phép làm;
2. Tôi đã chôn cất hàng chục trẻ em chết do việc dòi chỗ vì chiến tranh;
3. Chúng tôi đã cứu sống hàng ngàn người dân ở Mexico, nhờ một trung tâm y tế duy nhất hiện hữu trong một vùng có diện tích 90,000km², với việc phân phát thực phẩm và các loại giống cây trồng;

4. Chúng tôi đã có thể cung cấp giáo dục và trường học trong mười năm qua cho hơn 110,000 trẻ em;
5. Cùng với các linh mục khác, chúng tôi đã cứu trợ cho gần 15,000 người ở các trại du kích quân, sau khi họ đã đầu hàng và giao nạp vũ khí, bởi vì thực phẩm của chính phủ và của Liên Hiệp Quốc không thể đến được với họ;
6. Không phải là tin tức thú vị khi một linh mục 75 tuổi, Cha Roberto, rảo qua thành phố Luanda ban đêm, chăm sóc các trẻ em đường phố, dẫn họ đến một nơi trú ngụ, để cho họ không bị ngộ độc bởi xăng dầu mà họ hít để kiếm sống, như là người ném lửa;
7. Việc xoá nạn mù chữ cho hàng trăm tù nhân cũng không phải là tin hay;
8. Các linh mục, như cha Stéphane, tổ chức các nhà tạm trú cho các thanh thiếu niên bị ngược đãi, đánh đập, hãm hiếp, để họ tạm lánh;
9. Linh mục Maiato, 80 tuổi, đến thăm từng ngôi nhà một của người nghèo, an ủi người bệnh và người tuyệt vọng;
10. Không phải là tin hấp dẫn khi hơn 60,000 trong số 400,000 linh mục và tu sĩ hiện nay đã rời đất nước và gia đình của họ để phục vụ anh em mình tại các quốc gia khác trong các trại phong, bệnh viện, trại tỵ nạn, cô nhi viện cho trẻ em bị cáo buộc là phù thủy, hoặc cho trẻ em mồ côi do cha mẹ chết vì AIDS, trong các trường học dành cho người nghèo nhất, trung tâm dạy nghề, trung tâm tiếp nhận người nhiễm HIV...
11. Nhất là các linh mục dành đời mình trong các giáo xứ và cứ điễm truyền giáo, động viên mọi người sống tốt hơn và nhất là thương mến người khác;
12. Không phải là tin hấp dẫn khi bạn tôi, Cha Marcos Aurelio, để giải cứu trẻ em trong cuộc chiến ở Angola, đã đưa các em từ Kalulo đến Dondo và khi trên đường trở về, cha bị bắn chết; và một tu sĩ tên là Phan-xi-cô và năm nữ giáo lý viên, bị chết trong một tai nạn, khi họ đi giúp đỡ các vùng nông thôn xa xôi hẻo lánh nhất của đất nước;
13. Hàng chục các nhà truyền giáo tại Angola đã chết vì thiếu các phương tiện y tế, chỉ vì bệnh sốt rét đơn giản;
14. Nhiều người khác đã bị tung xác lên trời do mìn nổ, khi đi thăm các tín hữu; quả vậy, trong nghĩa trang ở Kalulo, có mộ các linh mục đầu tiên đến khu vực ấy... không ai sống hơn 40 tuổi cả...;

15. Không phải là tin hấp dẫn, khi một linh mục “bình thường” sống công việc hàng ngày của mình, trong các khó khăn và niềm vui của mình, sống âm thầm cả đời vì lợi ích của cộng đoàn mình phục vụ;

Sự thật, là linh mục chúng tôi không cố gắng để có tên trong tin tức, nhưng chỉ mang “Tin Mừng”, và Tin Mừng này, không ồn ào, đã bắt đầu vào buổi sáng Phục Sinh. Một cây ngã gây tiếng ồn nhiều hơn cả cánh rừng đang mọc và phát triển.

Người ta gây nhiều tiếng ồn cho một linh mục phạm một lỗi lầm, hơn là gây tiếng ồn cho hàng ngàn linh mục hiến đời mình cho hàng chục ngàn trẻ em và người nghèo khó.

Tôi không muốn làm một biện hộ cho Giáo Hội và các linh mục.

Một linh mục không phải là một anh hùng, cũng không phải là một người rối loạn thần kinh. Linh mục chỉ là một con người bình thường, và với bản tính con người của mình, tìm cách theo Chúa và phục vụ Ngài trong anh chị em của mình.

Linh mục có nhiều khổ đau, nghèo đói và sự mỏng giòn như các người khác; nhưng linh mục cũng có vẻ đẹp và hùng vĩ như mọi thụ tạo khác.... Việc nhấn mạnh một cách ám ảnh bẩm sinh và phá hoại về một đề tài đau đớn, trong khi mất tầm nhìn chung của công việc, tạo ra thật sự các biếm họa tấn công vào hàng linh mục Công Giáo, do đó tôi cảm thấy bị xúc phạm.

Tôi chỉ yêu cầu anh, người bạn phóng viên thân mến, hãy tìm kiếm Chân, Thiện, Mỹ. Điều này sẽ làm lớn mạnh nghề nghiệp của bạn.

***Chào anh trong Đức Ki-tô,
Linh mục Martin Lasarte, SDB***

“Quá khứ của con, Lạy Chúa, con phó thác cho lòng Thương xót của Chúa; hiện tại của con, cho Tình yêu Chúa; và tương lai của con, cho sự Quan Phòng của Chúa”. (St. Padre Pio)

Nguồn: Internet eMail by psxh chuyển